

som Teatret nu drives. I Henhold til denne Bestemmelse skulde Regeringen forelægge et Lovforslag inden Udgangen af Aaret 1914. Jeg havde ogsaa sidste Sommer under Overvejelse, hvilken Ordning man kunde tænke paa for at faa en mere økonomisk Drift. Saa kom imidlertid de ekstraordinære Forhold, som den store Europakrig førte med sig, og som frembragte saa urolige Forhold ogsaa i vor lille Verden, i vort lille Fædreland, at det vilde være ganske umuligt, mente jeg, ikke alene for Regeringen, men ogsaa for den høje Rigsdag at foretage en virkelig rolig Bedømmelse og Afgørelse af denne Sag. Jeg ansaa det derfor for nødvendigt, at dette Spørgsmaal maatte udsættes til roligere Tider, og har nede i det andet høje Ting fremsat et Forslag om at udsætte Spørgsmaalet om Teatrets Ordning til Udgangen af Aaret 1916. Dette Lovforslag er gaaet igennem 3 Behandlinger i Folketinget uden Udvalgsbehandling. Det er meget velvilligt modtaget, idet alle har ment, at det var rigtigt ikke at overveje denne Sag i Øjeblikket, og det er nu kommet op til dette høje Ting. Jeg haaber, at dette Ting vil give det den samme velvillige Behandling, saa at Lovforslaget hurtigt kan gaa igennem uden Udvalg.

Nørgaard: Den højtærede Kultusminister udtalte, ligesom det udtales i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag, at det er de forhaandenværende Forhold, som nødvendiggør Udsættelsen af den i Lov af 13. Maj 1911. paabudte Revision. Selvfølgelig skal det erkendes, at det i Øjeblikket ikke er noget heldigt Tidspunkt for Behandlingen af denne Sag. Jeg lægger her ikke Vægt paa den finansielle Side af Sagen og de fremførte Hensyn til, at der paa saa mange Omraader stilles store Krav til Statskassen samtidig med, at Indtægterne er i betydelig Nedgang. Det er nemlig min Anskuelse, at en fornuftig Ordning af Nationalscenens Forhold saa langt fra vilde forvolde Statskassen Merudgift, at der tværtimod vil være al Grund til at tro, at en Deling af de forskellige Kunstretninger, saaledes at vi fik den længe tiltrængte særlige Talescene, vilde udelukke saadanne Overraskelser som de, den højtærede Finansminister ved Fremsættelsen af Tillægsbevillingslovsforslaget havde til det andet høje Ting. Jeg sigter derimod til, at Sind og Tanker ikke i disse Tider kan forventes at være oplagte til at sætte et særligt Arbejde ind paa Ordningen af en Sag, som, hvor vigtig den end

er for det danske Aandsliv, dog i dette Øjeblik stilles i Skygge af det store Drama, der udspilles for vore Øjne.

Idet jeg saaledes vil anbefale det høje Ting at vedtage den foreslaaede Udsættelse, skal jeg dog hertil knytte et Par Ord, særlig da jeg gaar ud fra, at der ikke vil blive nogen Udvalgsbehandling.

Den højtærede Minister har udtalt her, at han havde begyndt sine Overvejelser af denne Sag i Sommer. Det kan sikkert til Tider være klogt at opsætte; om der derved handles moralsk eller umoralsk, maa blive en Skønssag. Under Behandlingen i det andet Ting fik den højtærede Finansminister ved at omtale Skuespillet „Det gamle Spil om Enhver“ Lejlighed til at stemple en Opsættelse til det sidste Øjeblik som alt andet end moralsk. Jeg kan tænke mig, at den højtærede Kultusminister, da han hørte dette, har følt, at han trængte til den Tilgivelse, som den højtærede Finansminister ironiserede over, thi Ministeren har virkelig opsat Udførelsen af sin i hvert Fald moralske Pligt til at forberede denne Sag til det alleryderste Øjeblik. Allerede i Vinteren 1913 blev Nationalscenens nuværende kunstneriske Direktør engageret, og det kan ikke have været den højtærede Kultusminister ube kendt, at han som Betingelse for at overtage dette Embede stillede det bestemte Krav, at der maatte ske gennemgribende Forandringer i den gældende Ordning ved den efter hans Anskuelse nødvendige Deling: Opera og Ballet for sig og særlig Talescene for det reciterende Skuespil. Ministeren har saaledes haft al mulig Opfordring til i Tide at overveje Sagen og lade foretage de nødvendige forberedende Arbejder. Hvis dette var sket, og hvis Resultatet var blevet optaget som Bilag til dette Lovforslag, vilde der for Rigsdagens Medlemmer have foreligget det nødvendige Grundlag for de Overvejelser, som er nødvendige, inden det Arbejde paabegyndes, som i Henhold til Lovforslaget skal være tilendebragt inden Udgangen af 1916. Indeværende Sæson vil paa Grund af Forholdene ikke kunne give nye Bidrag til Sagens Belysning med Hensyn til de kunstneriske Resultater, og i økonomisk Henseende kender vi jo allerede tilstrækkeligt til de sørgelige Resultater, der vil fremkomme, gennem Finansministerens Udtalelse i det andet høje Ting. — Vi maa kun haabe, at det vil vise sig ikke at gaa endnu værre, end Finansministeren har udtalt. Og at afvente Sæsonen 1915—16 lader sig simpelthen ikke gøre; der vilde da ikke blive